

«ЗА КОЖНОГО БІЙЦЯ ВІДЧУВАЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, БО ЦЕ МОЇ ХЛОПЦІ», – ВОЛИНЯНИН БАЛЮ З БРИГАДИ «ЛЮТЬ»

5 Грудня 2024 19:03

Коментарів: 1

4

За його плечима понад 10 років бойового досвіду та багато успішних завдань. **Олега Булатова** бійці називають Балю.

Про те, як ходили на штурми та відбивали атаки ворога, тримали позиції та рятував бійців, розповів особисто, повідомляє департамент комунікації Нацполіції.

Поліцейський каже, що для нього війна розпочалася ще у 2014 році. Добровольцем він пішов у роту міліції особливого призначення «Світязь», брав участь у боях під Іловайськом, у Вуглегірську, пройшов полон, отримав поранення. Після

лікування Олег Булатов працював у патрульній поліції, згодом знову повернувся у «Світязь», але вже командиром роти. Каже, на цій посаді його і застала повномасштабна війна.

«Частина мого підрозділу «Світязь» була в Маріуполі на ротації. Я перебував на Волині, ми саме готувалися замінити хлопців», – пригадує поліцейський.

Попри складнощі тоді, підрозділу Олега вдалося вийти з Маріуполя. Разом вони заступили на службу на блокпосту в Селидовому під Покровськом.

Читати ще: «Прагну помститися за племінника та товариша, які загинули під Куп'янськом», – штурмовик бригади «Лють» з Волині

Після злагодження Олег Булатов разом із побратимами виконував бойові завдання у складі зведеного батальйону поліції «Захід». Брала участь у штурмах, зачистках в Бахмуті та працювали по ворожих позиціях із мінометів.

«Я ніколи не повірив би, що ми, поліцейські, працюватимемо з мінометами. Але в умовах бойових дій довелося навчитись і успішно виконувати завдання», – розповідає лютівець.

Олег пригадує, як пліч-о-пліч допомагали військовим Збройних сил України. Вони дивувалися, як поліція працює на 120-х і 82-х мінометах.

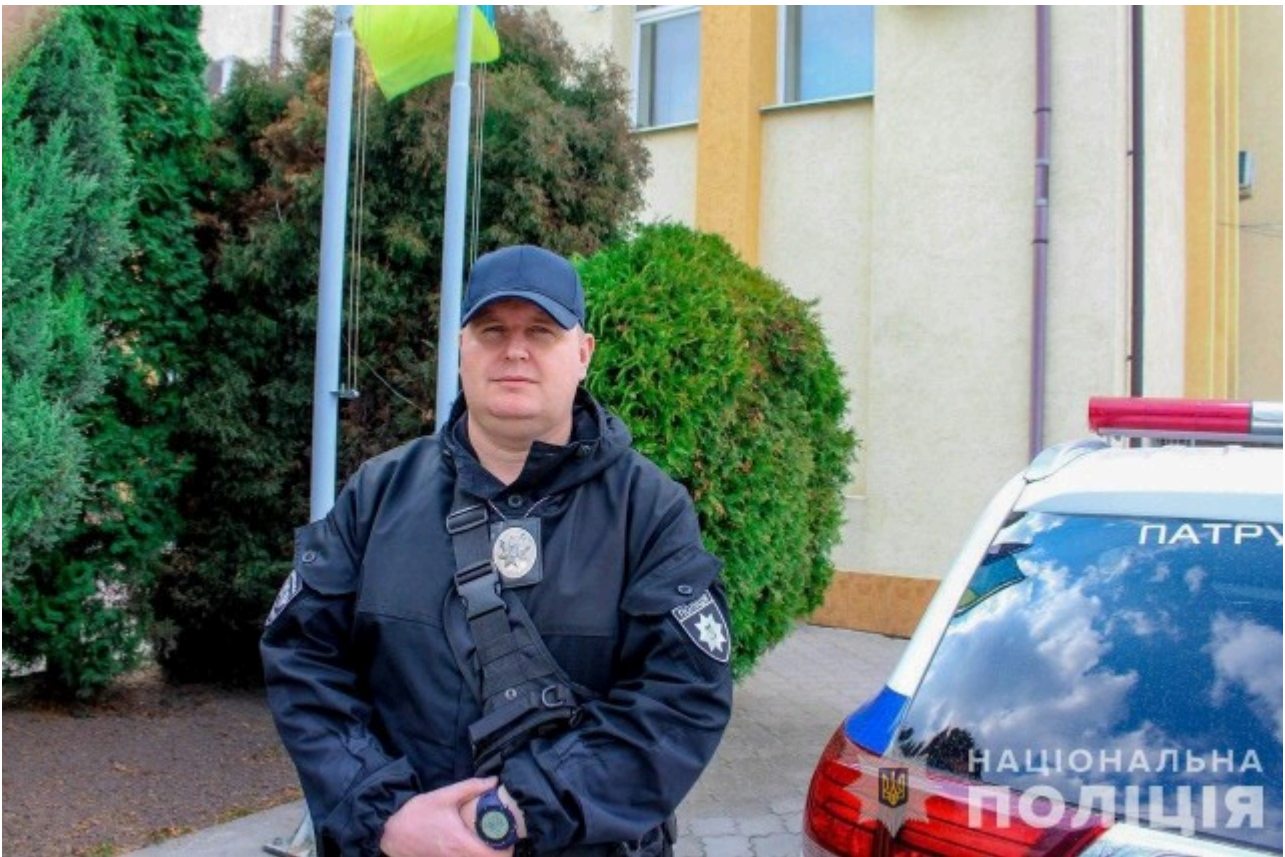
«Навчалися ми просто на полі бою. Після нашої роботи військові нас відпускати не хотіли. Що не постріл, то ціль», – усміхається командир.

Згодом Олег Булатов ухвалив для себе важливе рішення і долучився до штурмової бригади Нацполіції «Лють». Разом із ним тоді до новоствореної бригади приєдналися майже сотня його побратимів з Волині.

«Зараз тисячі поліцейських не на другій лінії фронту стоять, вони зараз на нулі», – додає лютівець.

Пригадав Олег одне із завдань, яке вони з колегами виконували у Торецьку. Треба було зайти та втримати будинок, аби військові змогли просунути вперед.

Читати ще: «Батьки ще нічого не знають, на роботі здогадуються», – волинянин-доброволець бригади «Лють»

«Цей будинок був важливий для логістики. Я вирішив очолити групу, і разом з хлопцями нам вдалося зайти всередину, а там, як виявилось, було 10 росіян. Ми тоді їм добряче всипали», – зазначив він.

Хлопці, які з Балу ходили на бойове завдання, дивувалися, що всі вийшли живими та неушкодженими. Відтоді він для них як батько.

«Ми, звичайні поліцейські, вчимося так само на війні в реальних умовах. Завдання виконали на відмінно,

будинок втримали та передали військовим», – розповідає правоохоронець.

Олег зізнається: його бажання нищити ворога сильніше за страх. Тож своїм бійцям він показує приклад лідера, і вони йдуть за ним.

«Командир не той, хто каже бійцям: «Ідіть в бій», а той, хто каже: «Йдемо зі мною і зробимо це разом». За кожного бійця відчуваю відповідальність, бо це мої хлопці», – каже командир.

Третє поранення Олег отримав у Торезьку. Того дня вони дізналися, що ворог збирається наступати на бронетехніці.

«Я зібрав групу, взяли протитанкову зброю і готові були зустрічати ворожу техніку. Утім ворог нас помітив та почав щільно працювати з АГСа та скидами. На щастя, всі залишилися живі, поранені, але живі», – розповідає боєць.

Читати ще: «На війні головне – не думати про дім»: історія патрульного поліцейського з Луцька

Осколки розлетілися та потрапили Олегу в груди, легені, очі, травмували ногу і розірвали м'яз.

«Я був у свідомості та навіть намагався рятувати двох важкопоранених товаришів. Першу медичну допомогу надавали хто міг, а коли всіх стабілізували, викликали евакуацію», – провадить поліцейський.

Зараз він лікує важкі поранення. Лікарі зробили йому три складні операції.

«Через мої поранення мене могли б списати зі служби, але я так не можу, знаю, що мої хлопці воюють. Зараз підлікуюся – і назад у стрій», – додає Балу.

Олег годинами може розповідати про ситуацію на фронті і як воюють бійці бригади «Лють». Каже, ворог у

стрілецький бій навіть не вступає, тому що програє.

«У 2014 році зовсім інша була війна, а сьогодні – це війна дронів. Зброя, артилерія і FPV – це все, що нам треба, бо зараз основне – ворога перемогти. Ми будемо стояти далі, воювати та тримати стрій», – наголошує командир.

За захист нашої країни, відвагу, мужність та стійкість поліцейського Олега Булатова нагороджено нагрудним знаком «За відзнаку в службі», державною нагородою «Захиснику Вітчизни», відзнакою Президента України – медаллю «За участь в антитерористичній операції», відзнакою Головного управління розвідки Міністерства оборони України – медаллю «За сприяння воєнній розвідці України» II ступеня, державною нагородою України – орденом «За мужність» III ступеня, відзнакою Збройних сил України – почесним нагрудним знаком «Срібний хрест».

